U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **A. V.**, zastoupeného JUDr. Petrem Novákem, advokátem se sídlem Kounicova 11, Brno, proti žalované: **Vězeňská služba ČR, Věznice Kuřim**, se sídlem Blanenská 1191, Kuřim, v řízení o žalobě proti rozhodnutí 1. zástupce ředitelky Věznice Kuřim ze dne 19. 6. 2012 o stížnosti proti rozhodnutí ze dne 11. 6. 2012 o uložení kázeňského trestu, o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením této věci Krajským soudem v Brně.

takto:

K projednání věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 163/2012 **je příslušný** Krajský soud v Brně.

Odůvodnění:

Žalobce se domáhá podanou žalobou, která byla dne 30. 7. 2012 doručena Krajskému soudu v Brně, zrušení rozhodnutí 1. zástupce ředitelky Věznice Kuřim ze dne 19. 6. 2012, jímž byla zamítnuta jeho stížnost proti rozhodnutí ze dne 11. 6. 2012 o uložení kázeňského trestu.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 8. 8. 2012, čj. 29 A 34/2012 – 11, postoupil věc Městskému soudu v Praze s odůvodněním, že správním orgánem, který rozhodl v prvním stupni, byla Vězeňská služba České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4 (nikoliv Vězeňská služba ČR, Věznice Kuřim, se sídlem Blanenská 1191, Kuřim, kterou označil žalobce), a proto je místně příslušným k rozhodnutí o žalobě Městský soud v Praze.

Městský soud v Praze vyslovil nesouhlas s postoupením věci a v souladu s § 7 odst. 5 s. ř. s. předložil věc k rozhodnutí o místní příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Svůj nesouhlas odůvodnil tím, že žalovaným správním orgánem, který rozhodl v prvním stupni, je vrchní komisař, vedoucí oddělení výkonu trestu (VOVT) Věznice Kuřim disponující kázeňskou pravomocí. Sídlo správního orgánu se nachází v obvodu Krajského soudu v Brně.

Podle § 7 odst. 2 s. ř. s., nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.

Podle § 1 odst. 3 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky, je Vězeňská služba správním úřadem a účetní jednotkou. Věznice je organizační jednotkou Vězeňské služby (§ 1 odst. 4). Podle § 4 zákona jsou ředitelé věznic oprávněni jednat a činit právní úkony za Vězeňskou službu ve všech věcech, kromě těch, které podle tohoto zákona nebo rozhodnutí ministra nebo generálního ředitele patří do jejich pravomoci.

Podle § 51 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, vykonávají kázeňskou pravomoc nad odsouzenými generální ředitel Vězeňské služby a ředitelé věznic. Jiní zaměstnanci Vězeňské služby mohou kázeňskou pravomoc vykonávat, pokud k tomu byli zmocněni generálním ředitelem Vězeňské služby nebo s jeho souhlasem ředitelem věznice.

Rozhodovací pravomoc ve věcech kázeňských přestupků odsouzených je tedy zásadně svěřena generálnímu řediteli Vězeňské služby a ředitelům věznic, tj. konkrétním fyzickým osobám stojícím v čele generálního ředitelství či jednotlivých věznic. Tyto osoby mohou kázeňskou pravomoc dále delegovat, ale vždy opět jen na konkrétní fyzickou osobu. Ředitelé věznic jakožto organizačních jednotek Vězeňské služby, potažmo jimi pověřené osoby, sice jednají jménem Vězeňské služby, nicméně vykonávají kázeňskou pravomoc jako zákonem stanovení služební funkcionáři tohoto bezpečnostního sboru. Tyto (fyzické) osoby vykonávající ve struktuře vojensky organizovaného sboru zákonem svěřenou rozhodovací pravomoc proto ve věcech kázeňských přestupků odsouzených vystupují v pozici správních orgánů. Pro určení místní příslušnosti soudu je v daném případě tedy rozhodné, že správním orgánem, který rozhodl v prvním stupni, byl vedoucí oddělení výkonu trestu (VOVT) Kuřim, jež má sídlo v obvodu Krajského soudu v Brně (přiměřeně viz usnesení NSS ze dne 26. 7. 2012, čj. Nad 48/2012 – 55 vztahující se však ke znění soudního řádu správního účinného do 31. 12. 2011).

Jde-li však o označení žalovaného, uplatní se princip stanovený v § 69 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení je žalovaným v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. V daném případě je žalovaným Vězeňská služba ČR, Věznice Kuřim, se sídlem Blanenská 1191, Kuřim, jejímž jménem vydal napadené rozhodnutí v posledním stupni 1. zástupce ředitelky této věznice. Žalobce proto v žalobě žalovanou stranu označil správně.

Nesouhlas Městského soudu v Praze s postoupením věci je tedy důvodný, a proto Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů rozhodl tak, že soudem místně příslušným k vyřízení věci je Krajský soud v Brně (§ 7 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. listopadu 2012

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu